

26 april 1988

Zeergeachte Heer,

(met excuses voor mijn gebrekkig machineschrijven.)

Zoals u weet, komt er in de familienamen pas echt vastheid (voor 99%) na 1811 met de Code Civil van Napoleon. Ik schrijf 99 %, want ook in onze tijd worden er nog "officiële" fouten gemaakt, waardoor bv. broers een ongelijk gespelde naam hebben.

Nu is de naam Sprimont eigenlijk juist voor Franssen (Walen) een beetje moeilijk uit te spreken. Uit de "règle des trois consonnes" weten we, dat ze die opeenvolging vermijden. Ze zeggen dms niet: uun grande maison, maar une grande maison, waarbij de -e- de drie medeklinkers scheidt. (n gr̄). Er zijn overigens hēel weīnig franse woorden die met spr- beginnen. Ook moeten we bij Sprimon(t) denken aan de in Nederland veel voorkomende metathesis (=het "verspringen" van medeklinkers, ook in familienamen.

Om u enig idee te geven van metathesis volgen hier enkele voorbeelden: lat. crusta > korst; pressa > pers; drie naast derde; grut/gort; kronijk soms als Cornicke; pret naast parten spelen; Lamberht > Lambrecht; Geldorp > Geldrop. In het dialect: Schinveld > Sjlvend; Voerendaal > Voelender; Breda > Berda.

Ik schrijf dit alles om aannemelijk te maken, dat het bijna te verwachten was, dat Sprimont tot Spirmon en Spermon werd. Misschien was de naam in die ruim twintig jaar (1719-1741) al veranderd o.a. door het verhuizen naar Maastricht. Of de pastoor verstond de naam niet zo heel goed en paste hij onbewust (en zo gaat het altijd) die taalkundig zo gewone metathesis toe.

Ik weet niet of ik u heb gewezen op de van het dialect afhankelijke vormen Sparmont en Sparmant, Sprumont en Sprymont. Spre Sprimont is nog steeds een plaatsje ten z. van Luik.

Misschien is de copie uit N.G.N. voor u van waarde, al munt de tekst niet uit door helderheid. Ik vraag me af of de naam Van Aspermont, die u daar vindt, en die de "stamvader der v. Lynden's" zou zijn, werkelijk al zo oud is. Komt die naam niet uit een veel later dokument? Als de naam uit de tijd stamde dat men namen verlatiniseerde, zou heel misschien de A- van Aspermont een oud latijns vporzetsel kunnen zijn, dat de hērkōmst aanduidde: "a Spermont" (zoals Thomas a Kempis.) Maar de vorm Sper- was toen toch nog niet ontstaan volgens de jaartallen die in de copie staan. Maar goed... Toen de A- met Spermont was verbonden (Aspermont) en niet meer herkend werd, zou men dan misschien nog eens "Van" hebben toegevoegd? Maar historisch zit die tekst vōōr mij niet lekker. Waarom die A ervoor gezet? Of had de naamgever bij Aspermont bijgedachten aan het plaatsje Asperen ten z. van Leerdam ??? Misschien had hij daar relaties?

Ik hoop dat ik u hiermee enigszins van dienst ben geweest.

Ik wens u heel veel sukses (en plezier) bij uw werk aan de genealogie van "Spermon".

Hoogachtend

